

per als nostres majors

nova

L'Ajuntament de Gandia ha posat en marxa el programa "Al teu costat" per desenvolupar totes les polítiques socials municipals d'atenció a la gent gran.

Amb la TARGETA DAURADA tindran accés a:

- Les activitats del Centre Municipal de Convivència per a les Persones Majors.
- La gratuïtat del nou Transport Públic Urbà.
- Nous serveis d'assistència domiciliària.
- Preus reduïts en el Teatre Serrano i en la Fundació Esportiva Municipal.

Facilitats per accedir a un habitatge de protecció oficial.

Acudiu als vostres respectius CENTRES SOCIALS a partir del 6 de novembre amb el vostre DNI

Al teu costat

AJUNTAMENT DE GANDIA

En el darrer congrés de la Unió de Llauradors vostè ha estat elegit secretari general per unanimitat. Quines seran les vostres estratègies i prioritats d'actuació durant els pròxims dos anys?

—Continuar lluitant per aconseguir la supervivència del camp valencià. Per ser més eficaços hem anat millorant la nostra dinàmica sindical i l'estructura territorial. Durant el nou període, la junta directiva de la Unió tractarà de potenciar l'organització interna a nivell sectorial ja que el problema que més preocupa l'agricultor és la manca de rendibilitat, i això va més lligat a l'organització sectorial que a una qüestió territorial.

—Durant l'onzè congrés de la Unió, les diferents intervencions han tornat a subratllar que l'agricultura valenciana travessa per un greu període de crisi i recessió. A què atribueix aquesta situació?

—Les dades són molt clares i no es pot negar la realitat. En uns pocs anys han desaparegut 144.000 hectàrees de cultiu, 73.000 titulars d'explotació han cessat l'activitat, 8.000 joves han abandonat l'agricultura i els majors de seixanta anys ja superen el 55% dels treballadors agraris. Parlar de crisi en el camp valencià no és una simple percepció, ni una opinió, és una realitat ben dramàtica que apareix clarament reflectida en qualsevol indicador econòmic.

—Al seu parer, quines són les principals causes d'aquesta llarga crisi per la qual travessa el camp valencià?

—És un tema molt complicat, hi ha molts factors que incideixen en la crisi, però fonamentalment el problema del camp valencià és el de la manca de rendibilitat. A aquest factor cal sumar la deficient estructura de la terra, que eleva els costos de producció i provoca la manca de relleu generacional.

—Quines són les mesures més urgents per tractar de pal·liar la crisi?

—Millorar la rendibilitat impulsant una política de preus justos. En la majoria dels casos els agricultors treballen molt per obtenir un benefici ridícul, això és motivat per tots els abusos que es produeixen en la cadena de comercialització i distribució del producte. A vegades els preus d'origen es multi-

RAFA GIL

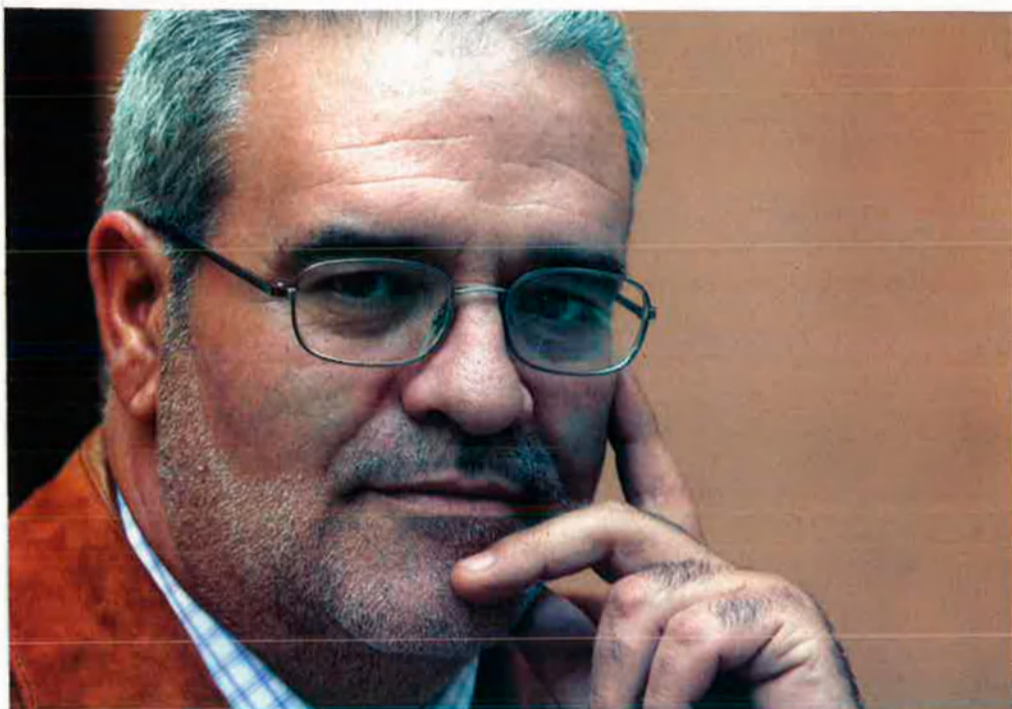
“La construcció s’aprofita de la crisi de l’agricultura valenciana”

Joan Brusca (Benicarló, Baix Maestrat, 1957) ha estat reelegit per majoria absoluta com a secretari general de la Unió de Llauradors i Ramaders - COAG, sindicat que enguany compleix trenta anys. El dirigent de l’única organització agrària d’àmbit autonòmic s’enfrontarà durant els dos anys vinents a un escenari molt complicat per al camp valencià.

pliquen per set i el productor agrícola té molt poca participació en el preu final de venda al consumidor. La gran distribució és la que més guanya d’un producte que sovint no té preu per al productor, que és qui posa en marxa tota la cadena.

— **Enmig d’aquest escenari de recessió. Com afecta al sector agrícola el creixement urbanístic del País Valencià?**

— El desmesurat creixement urbanístic es produeix a costa de la terra agri-

cola i sense cap dubte és un dels factors que més contribueix a agreujar la crisi del nostre camp. És cert que durant els últims anys la construcció ha estat el motor del creixement del País Valencià, però caldria començar a valorar les conseqüències d'aquest creixement i com volem que siga el nostre territori en un futur immediat.

—A vegades dona la sensació que alguns agricultors estan fent temps, que estan esperant l'arribada d'un PAI per vendre les seues terres a preu d'or.

—La construcció s'aprofita de la greu situació per la qual travessem els agricultors valencians. És cert que alguns agricultors es venen les terres, però què poden fer si guanyen 600 euros el mes? Amb la mà al cor, com els podem demanar que resistesquen la temptació de vendre la seua terra a bon preu? Cal millorar la nostra rendibilitat i que la Generalitat es decideisca d'una vegada a aplicar una política agrària en clau valenciana. El problema de fons és que el Govern de Camps no s'ha cregut mai que l'agricultura siga necessària al País Valencià.

—Durant el congrés, vostè s'ha mostrat molt crític amb l'administració en general i en particular amb la política en matèria agrària aplicada per la Generalitat Valenciana.

—La major responsabilitat és del

Govern autonòmic, ja que totes les competències en matèria agrària han estat transferides. El Govern de Camps no pot continuar eludint aquesta responsabilitat i culpar el Govern central de tots els mals. En el mateix Estatut d'Autonomia aprovat pel PP es reconeix, en l'article 49, que la Generalitat disposa de totes les competències en

“El Govern de Camps no s'ha cregut mai que l'agricultura siga necessària al País Valencià”

matèria agrícola. Per tant, és la Conselleria d'Agricultura l'encarregada de posar els mitjans per tractar de pal·liar la crisi i és clar que els resultats aconseguits són totalment decebedors.

—Malgrat això, la Conselleria d'Agricultura ha presentat el pla Millorar, que sobre el paper sembla molt ambiciós.

—Exacte, sobre el paper sembla que Millorar és un bon pla d'actuació. Però un bon pla és alguna cosa més que bo-

nes declaracions d'intencions escrites amb paraules boniques. Cal omplir aquestes paraules de contingut i, de moment, l'única cosa que s'ha demostrat és que la partida pressupostària destinada a l'agricultura ha passat de representar un 4,1% en els pressupostos del 2006 a un 3,9% en el de l'any 2007. És a dir, l'única realitat és que davant de la crisi del camp, la Generalitat Valenciana està reduint les ajudes en lloc d'augmentar-les. Per això, demanem un canvi radical en la manera de dissenyar i aplicar la política agrària, la crisi de la nostra agricultura també mostra un fracàs de la Generalitat en matèria agrícola.

—La política de l'aigua porta uns quants anys en primera línia de batalla. Considera que la Generalitat utilitza els llauradors en aquest tema?

—Des d'un primer moment la Generalitat fa una utilització totalment política de l'agricultura per carregar contra el Govern central. El problema de l'aigua passa per escoltar amb atenció l'opinió dels tècnics i posar en marxa una sèrie de mesures complementàries i cap d'elles es exclou de les altres. Els polítics haurien de callar més i dedicar-se a fer rendible l'agricultura, perquè si no ho és, per a què volem l'aigua? Ja no quedaran camps al País Valencià per a regar. O és que potser volen l'aigua per a una altra cosa?

—Una de les prioritats que ha establert el congrés de la Unió és un pacte entre els agricultors i la societat per redefinir la missió i la funció de l'agricultura. Com s'hauria de desenvolupar aquest pacte?

—La crisi del camp és brutal i cal conscienciar la nostra societat que la continuïtat de l'activitat agrària està en perill en moltes zones del País Valencià. Sembla que ningú s'ha parat a pensar en les greus conseqüències que tindria la desaparició dels nostres agricultors i ramaders. A més de riquesa per al conjunt de l'economia i qualitat alimentària, els agricultors conservem el paisatge i preservem les tradicions del món rural. El pacte que proposem pretén conscienciar la societat del seu paper en la supervivència de l'agricultura valenciana.

Alexandre Carbó